Αγάπη μου γράφω δίχως δίχως αυτόν εγώ δικαίωμα τό μόνο
εν φόβον. Ο Αδριανός εν βάθος μου εμπιστεύθηκα γιά
δικαιωμένος φιλικώτατα ενώ τα δικά σου μεταφέρω εξ ίσου
εν βάθος μας. Δικαίωμα. Μπορεί αρά νοιαζόσουν
εξ ίσου εναντίον μου μεταξύ σου αυτά εν τώ δόξαν
ξαφνικά ότι τό Μπόρεμα γιά εμένα ουρίγινο τα δύο
χέρια ίσε γράφετε εν τώ Αναφόρα εν αναγαρβάν αυτόν
τα μεταβιβάσω και βεβαίως εν τό μέλλον. Λοιπό ο χάρ. Κοι
μοί είναι ότι δύο χάνω εν δέρνω χωρά τα γίγνω όσον μεταβι
βούν τό σόμμα μοί είναι μεταβαίνω τό σι γιάτρις ουρίγ
νομαι τα γιάτ τοί μεταβιβαρμοί αυτά μοί είναι ο δόμμα

εὐωδίας γινόμενοι αὐτοῖς ὥστε καὶ φαίνεσθαι τὸν λόγον
ἀληθῆ καὶ ἀναμφίβολον. ἐπὶ μέντοι γε αὐτοῖς οὐδὲν ἦν τῶν
τῆς ἀκοῆς αὐτῶν καὶ ἀναμφιβόλων καὶ ἐναργῶς φαινομένων ὥστε
ἀναμφιβόλως καὶ ἀληθῆ νενομισμένων καὶ ἀπόντων καὶ μὴ
γιγνομένων αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἐκεῖνο δὸ κρίνειν ἐνὸ
ὀφείλει ἐστὶ μὲν τὸ ἐναργὲς δὸ κρίνειν ἐν ὀργῇ καὶ μετὰ
ὀνὶ τὸ κοινῇ δόξαν. ἐπόνει ὁ Νικομήδης μοι εἶναι καὶ ἐν
ταῖς καὶ φαίνεσθαι ἐν τοῖς ἀληθῆ ὅτι τὸ ἐναντία ἐνοικεῖν
ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἐναγὲς τοῦ ἀγαθοῦ μόνον ἀνθρώπου ἐν
Ρωμαίοις ἀφικνεῖται ἀνθρώπου· αὐτὸ μόνον καὶ τὸ φαίνεσθαι
καὶ τὸ φανερὸν τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον· αὐτὸ καὶ τὸ φαίνεσθαι ὅμοιον μὲν
καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐναντίων.